

Fællesmødet 1916.

—o—

Fællesmødet er den store aarlig tilbagevendende Begivenhed i D. K.s Virksomhed; det er Bakketoppen, hvorfra vi ser tilbage over det forløbne Arbejdsaar og udkaster Planer for det nye.

Tilbageblikket bød i Aar, sandt at sige, ikke paa noget imponerende Skue. Ikke en Sejr var der at melde om, som D. K. direkte kunde tilskrive sig Æren af. Fremgangen i Kredsantal har heller ikke været saa stor, som man kunde have ventet, selv om den rigelig opvejer, hvad der er mistet af Kredse paa Grund af den udbredte Misforstaaelse, at Kvindevalgretens Opnaaelse overflødiggjør et fortsat Arbejde for Kvindesagen. Endelig synes Udvalgenes Arbejdsresultater ogsaa lidt magre, — man faar det Indtryk, at Valgretens Udsættelse har lammet Initiativet hos Fællesstyrelsens Medlemmer og bragt i Glemme, hvor meget der dog tidligere har ladet sig udrette uden direkte Indflydelse.

Men var Tilbageblikket ikke fuldt tilfredsstillende, saa aabnede Fællesmødets Beslutninger til Gengæld Muligheder for et Arbejde i det kommende Aar, som vil beslaglægge alle Fællesstyrelsens Kræfter, selv om Grundlovens Ikrafttræden skulde blive udskudt et Aar endnu.

Børneudvalget maa nu, efter at Fællesmødet har givet sin Tilladelse til, at Loven om Tilsyn med Plejebørn kræves revideret, sætte fuld Kraft ind paa at vinde Tilslutning til dette Krav ogsaa udenfor Dansk Kvindesamfund hos Foreninger, hvem Børnenes Vel ligger paa Hjerte. Naar Kravet rejses fra flere Sider, er der mere Udsigt til, at det vil blive imødekommet.

Udvalget angaaende *Kvindens Adgang til Embeder, Stillinger og Hverv*, vil i det kommende Aar faa fuldt op at gøre. Fællesmødets Resolution om Kvinders Optagelse i Prisreguleringskommissionerne vil kræve hurtig og energisk Handling; dernæst vil det komme til at paahvile Udvalget at sørge for, at Udtrykkene i Loven om Rettens

Pleje ændres saaledes, at alle Embeder og Hverv indenfor vort Retsvæsen bliver aabnet for Kvinder ligesom for Mænd. Spørgsmaalet om *Kvindens Adgang til Præsteembeder* trænger sig ogsaa paa nu, efter at vi har faaet den første kvindelige teologiske Kandidat, og det er at vente, at Udvalget vil foretage ekstraordinære Skridt for at paakalde Offentlighedens Opmærksomhed for denne Sag.

Endelig vil Fællesmødets Resolution om, at *vigtige Kirke- og Skolespørgsmaal* ikke maa finde deres Afgørelse, før Kvinderne bliver medbestemmende, kræve stor Aarvaagenhed fra Forretningsudvalgets Side. Ethvert Forsøg paa, en tempovis Løsning af disse Spørgsmaal, forinden den nye Grundlov træder i Kraft, bør mødes med en alvorlig Protest, men paa den anden Side maa Forretningsudvalget ogsaa formaa at skelne mellem en midlertidig Foranstaltning, fremtvungen af Omstændighederne, og et virkeligt Forsøg paa at indføre blivende Reformer. Fremfor alt maa Forretningsudvalget vende det døve Øre til, naar Kvindernes Indskriden paakaldes til Fordel for et bestemt kirkepolitisk Synspunkt; thi D. K.s Aarhusresolution om Kirke- og Skolespørgsmaal tog større Sigte end at tjene som Stoppekloks til Brug for det ene eller det andet Parti i et belejligt Øjeblik.

Ogsaa Spørgsmaalet om *Lige Løn for samme Arbejde*, der blev saa interessant belyst i cand. polit. Helge Smiths Foredrag paa Fællesmødet, vil i det kommende Arbejdsaar lægge stærkt Beslag paa D. K.s Opmærksomhed, og det er at haabe, at det Udvalg, som igen vil blive nedsat angaaende dette Spørgsmaal, paa næste Fællesmøde vil kunne afgive en Beretning om energiske Besræbelser for at trænge ind i dette Spørgsmaals mange Forgreninger.

Fællesstyrelsen har jo ved dette Fællesmøde faaet en usædvanlig Tilgang af nye Medlemmer; maatte Virkningerne af denne Fornyelse lægge sig for Dagen i de Udvalgsberetninger, hvormed Fællesstyrelsens Medlemmer til næste Aar skal kvittere for den Tillid, Sommermødet i 1916 ved Valgene har vist dem. Vi kan nemlig paa ingen Maade give „En Delegeret“ Ret,

naar hun i sidste Nr. af „Kv. og Sf.“ foreslaar at stryge Beretningerne af Fællesmødets Dagsorden som kedelige og overflødige. Det passer for det første ikke, naar samme delegerede skriver, at Beretningerne og Regnskabet tidligere har været trykte i Bladet, dette gælder kun Regnskabet. Det har ganske vist ved et Par foregaaende Fællesmøder været forsøgt at udsende Beretningerne i Særtryk for Mødet for at spare Tid, men det viste sig snart, at Møderne tabte derved. Dersom der gennem Beretningerne lyder Sejrs-toner, bør de ikke ties ned paa Mødet, men forkyndes højlydt i Pressens Nærværelse; dersom Beretningerne melder om Nederlag eller synes indholdsfattige, da bør Fællesmødets Tillidsmænd have Lejlighed til at give deres Misfornøjelse Luft og mane Fællesstyrelsens Medlemmer til større Anstrengelser, thi Fællesstyrelsens Medlemmer er — det kan ikke siges for tidt — Fællesmødets Tjenere, som staar Mødet til Regnskab for, hvorledes de har udført det Arbejde, som er dem paalagt, og Beretningerne er Fællesstyrelsens Regnskabsaflæggelse. Det vilde røbe en rent ud forfærdende Ligegyldighed fra Tillidsmændenes Side, om de virkelig krævede Beretningerne strøgne af Dagsordenen, saaledes som foreslaaet af „En Delegeret“. Ogsaa vi finder det paradisk at omdele Planer til Udflygt blandt Tillidsmændene; Arbejdstiden er altfor kort til, at Interessen bør spredes. Udover den sædvanlige Udflygt til Friluftsmødet og de med Fællesmødet forbundne Festligheder, Modtagelse, Fællesspisning o. l. bør al Opmærksomhed i de tre Dage være helliget Arbejdet. Aarhuskredsen viste sin Forstaaelse heraf ved at henlægge saavel Modtagelsen i Teatret, Gudstjenesten i Domkirken og Højtideligheden ved Mathilde Fibigers Grav til den tidligere Morgenstund, og de delegerede, der saa Filmen fra 5. Juni 1915, ofrede af deres knapt tilmaalte Middagshvile og ikke af deres Arbejdstid.

„En Delegeret“ paataler i sin Artikel endvidere, at D. K. ser paa Sagerne altfor meget fra „Kvindestandpunktet“. Vi gad vide, hvorledes en Forening, der er samlet